

Gradowo

Historia

Pierwszą wzmianką na temat Gradowa jest dokument wydany w 1393r. we wsi Komorsku przez Henryka biskupa kujawskiego. Dziesięciny ze wsi (pisanej wówczas Gradovo) pobierali najpierw biskupi, następnie kanonicy włocławscy. W 1424r. właścicielką Gradowa, Lubsina, Potołówka i Wąsewa była Anna Wąsewska, która odziedziczyła te dobra po zmarłym (prawdopodobnie w bitwie pod Grunwaldem) jej ojcu Andrzejowi Wąsewskim.

W XVI wieku ziemia w Gradowie należała do Lupsińskich 1 łan (łan około 17 ha), Świeckich 1 i 3/4 łana, Rudzkich 1 łan, Wąsewskich 4 łany, Tomisławskich 1 łan. Zaś w 1634r. właścicielami byli Pścińscy, Świeccy, Rudzińscy i Wilkanowscy. Kajetan Karski herbu Jastrzębiec, podstoli radziejowski w 1755 roku nabył dobra Gradowo, Rogalin w parafii Piotrków i Galczyce w parafii Orle.

Józef Gabriel Karski cześnik bydgoski syn Kajetana w 1783 r. był dziedzicem dóbr Gradowo i posiadał dwie karczmy usytuowane na skrajach swego majątku. Jedna o nazwie Spie była zlokalizowana przy rowie macicznym który przecina obecnie drogę, a niegdyś trakt komunikacyjny pomiędzy Tomisławicami, Gradowem i Piotrkowem. Zaznaczam, że wówczas szosa Tomisławice-Piotrków nie istniała. Druga karczma o nazwie Ustaj (Ostoia) była zlokalizowana przed Piotrkowem w okolicy obecnego Zborowca. Potem Gradowo dziedziczył do 1831 roku (do swojej śmierci) Julian Karski syn Józefa, który zmarł bezpotomnie. W 1827 roku rozległość dóbr Gradowo wynosiła 2114 mórg. Składały się z folwarków Gradowo, Zborowiec, oraz wsi: Gradowo, Gradówek, Zborowiec, Zborowczyk, Krzymowo i Teodorowo.

Następnie dobra Gradowo nabył Józef January hrabia Bniński mąż Marii, córki nieżyjącego Leona Gąsiorowskiego dziedzica między innymi dóbr Świesz. Bniński był wtedy też właścicielem Świesza, ale zamieszkiwał w swym dworze w Samostrzelu. W Gradowie pozostawał komisarz dóbr, którym był na pewno w latach 1834-1840 Gabriel Chyczewski. Od Bnińskich przed rokiem 1856 dobra Gradowo nabył Jan Golcz, który jako dziedzic Kąkolewa w 1846 r. zawarł związek małżeński z Teofilą Eichstaedt córką sołtysa Stefana Eichstadt nieszl.

W Gradowie Golczom urodziło się pięcioro dzieci. Jan Golcz zmarł w Gradowie 26 IX 1879 r. W 1880 r. dziedzicem majątku, o którym mowa jest Wacław Hieronim Józefowicz Chlebicki, który władał tą miejscowością kilkanaście lat, aż do czasu sprzedania jej Aleksemu Feliksowi Chrzanowskiemu który mieszkał w Gradowie do 1908 r. Wtedy to majątek nabyła rodzina Podlewskich, która przybyła tu z Rogalina.

Opracował: Zbigniew Gawroński

ps. I dodać trzeba, że od wieków między mieszkańcami Gradowa i Wójcina miało miejsce wiele zażyłości, preradzających się bardzo często w małżeństwa zawierane między ich mieszkańcami. I tak oto żyjemy obok siebie, kłócimy i weselimy, trochę jak sąsiedzi i trochę jak rodzina....

Zredagował(a): Mirosław Czysz

Data powstania: 31.08.2016 14:50

Data ostatniej modyfikacji: 02.09.2016 10:44

Liczba wyświetleń: 4957

Wydrukowano z serwisu: piotrkowujawski.pl

Wydrukowano dnia: 2024-11-21 14:35:46